

1. Vayikra 10

<https://www.sefaria.org/Leviticus.10.4?lang=bi&aliyot=0>

Now Aaron's sons Nadab and Abihu each took his fire pan, put fire in it, and laid incense on it; and they offered before the LORD alien fire, which He had not enjoined upon them. And fire came forth from the LORD and consumed them; thus they died at the instance of-a the LORD. Then Moses said to Aaron, "This is what the LORD meant when He said: Through those near to Me I show Myself holy, And gain glory before all the people."

And Aaron was silent.

Moses called Mishael and Elzaphan, sons of Uzziel the uncle of Aaron, and said to them, "Come forward and carry your kinsmen away from the front of the sanctuary to a place outside the camp."

They came forward and carried them out of the camp by their tunics, as Moses had ordered.

And Moses said to Aaron and to his sons Eleazar and Ithamar, "Do not bare your heads-b and do not rend your clothes, lest you die and anger strike the whole community. But your kinsmen, all the house of Israel, shall bewail the burning that the LORD has wrought. And so do not go outside the entrance of the Tent of Meeting, lest you die, for the LORD's anointing oil is upon you." And they did as Moses had bidden.

And the LORD spoke to Aaron, saying:

Drink no wine or other intoxicant, you or your sons, when you enter the Tent of Meeting, that you may not die. This is a law for all time throughout the ages, for you must distinguish between the sacred and the profane, and between the unclean and the clean; and you must teach the Israelites all the laws which the LORD has imparted to them through Moses.

Moses spoke to Aaron and to his remaining sons, Eleazar and Ithamar: Take the meal offering that is left over from the LORD's offerings by fire and eat it unleavened beside the altar, for it is most holy. You shall eat it in the sacred precinct, inasmuch as it is your due, and that of your sons, from the LORD's offerings by fire; for so I have been commanded. But the breast of elevation offering and the thigh of gift offering you, and your sons and daughters with you, may eat in any clean place, for they have been assigned as a due to you and your sons from the Israelites' sacrifices of well-being. Together with the fat of fire offering, they must present the thigh of gift

וַיִּקְחוּ בְנֵי-אֶהֱרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֵישׁ מִחֶמְתּוֹ וַיִּתְּנוּ בָּהֶן אֵשׁ וַיִּשְׂמוּ עָלֶיהָ קִטְרֹת וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי ה' אֵשׁ זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם: וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי ה' וַיֹּאמֶר וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמָתוּ לִפְנֵי ה': וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהֱרֹן הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר ה' לֵאמֹר בְּקִרְבִי אֶקְדֵּשׁ וְעַל-פְּנֵי קְלֵהֶעַם אֶכַּבֵּד וַיִּדַּם אֶהֱרֹן:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל-מִישַׁעַל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עִזִּיאֵל דָּד אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שָׂאוּ אֶת-אֶחְיֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי-הַקֹּדֶשׁ אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה: וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאֵם בְּכַתְּמֹתָם אֶל-מַחוּץ לַמִּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהֱרֹן וְלְאֶלְעָזָר וְלֵאחֵימָר בְּנֵי רֵאשִׁיכֶם אַל-תִּפְרְעוּ וּבִגְדֵיכֶם לֹא-תִפְרְמוּ וְלֹא תִתְּמוּ וְעַל קְלֵהֶעַדָּה יִקְצַף וַאֲחֵיכֶם כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל יִכְפוּ אֶת-הַשָּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף ה': וּמִפְתַּח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא תֵצְאוּ פֶן-תָּמָתוּ כִּי-שִׁמֹן מִשְׁחַת ה' עָלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כַּדְבַר מֹשֶׁה:

{פ}

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-אֶהֱרֹן לֵאמֹר: יֵין וְשֵׁכָר אַל-תִּשְׁתֶּה אֹתָהּ וּבְנֵיךָ אִתְּךָ בְּבָאֲכֶם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמוּתוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְלִהְבִּדִיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַטְּמֵא וּבֵין הַטְּהוֹר: וְלִהְיוֹרֹת אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת קְלֵהֶחַקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' אֲלֵיהֶם בְּיַד-מֹשֶׁה:

{פ}

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל-אֶהֱרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל-אִיחֵמָר בְּנֵי הַנוֹתָרִים קָחוּ אֶת-הַמִּנְחָה הַנוֹתָרֶת מֵאִשֵּׁי ה' וְאֶכְלוּהָ מִצוֹת אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים הוּא: וְאֶכְלֹתֶם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ כִּי טָהוֹר וְחָקֵר-בְּנֵי הוּא מֵאִשֵּׁי ה' כִּי-כֵן צִוִּיתִי: וְאֵת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טְהוֹר אֹתָהּ וּבְנֵיךָ וּבְנֵי־אִיחֵיךָ אִתְּךָ כִּי-טָהוֹר וְחָקֵר-בְּנֵיךָ נִתְּנוּ מִזְבְּחֵי שְׁלָמִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי

<p>offering and the breast of elevation offering, which are to be elevated as an elevation offering before the LORD, and which are to be your due and that of your sons with you for all time—as the LORD has commanded. Then Moses inquired about the goat of sin offering, and it had already been burned! He was angry with Eleazar and Ithamar, Aaron’s remaining sons, and said, “Why did you not eat the sin offering in the sacred area? For it is most holy, and He has given it to you to remove the guilt of the community and to make expiation for them before the LORD. Since its blood was not brought inside the sanctuary, you should certainly have eaten it in the sanctuary, as I commanded.” And Aaron spoke to Moses, “See, this day they brought their sin offering and their burnt offering before the LORD, and such things have befallen me! Had I eaten sin offering today, would the LORD have approved?” And when Moses heard this, he approved.</p>	<p>הַחֲלָבִים וְיֵבִיאוּ לְהִנְיֹף תְּנוּפֶה לִפְנֵי ה' וְהָיָה לָךְ וּלְבָנֶיךָ אֹתָם לְחֶק־עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה ה': וְאֵת שְׁעִיר הַחַטָּאת דָּרַשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהָיָה שֶׁרָף וַיִּקְצֹף עַל־אֶלְעָזָר וְעַל־אִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן הַנוֹתָרִים לֵאמֹר: מִדּוּעַ לֹא־אָכַלְתֶּם אֶת־הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ קִדְשִׁים הוּא וְאַתָּה נָתַן לָכֶם לֶשֶׁאת אֶת־עוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם לִפְנֵי ה': הֵן לֹא־הוֹבֵא אֶת־דָּמָה אֶל־הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אֲכֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי: וַיַּדְבֵּר אַהֲרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת־חַטָּאתָם וְאֵת־עֹלֹתָם לִפְנֵי ה' וְנִתְקַרְּאָה אֹתִי כַּאֲלֶה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם הַיֵּיטֵב בְּעֵינֵי ה': וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיֵּיטֵב בְּעֵינָיו: {פ}</p>
---	--

3. Midrash Aggadah (buber)

<p>When Moses saw Aaron standing and in shock, saying “woe to me that this is the sin in my and my sons hands,” Moses came over to him and was comforting him. He said, “My brother, this was said at Sinai, that in the future the Blessed Holy One would sanctify this house, and with a great person. I thought it would be me or you, but now your two sons were found greater than either of us.” When Aaron hear this he immediately was quiet.</p>	<p>ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמור בקרבי אקדש וגוי וידום אהרן – כיון שראה משה את אהרן עומד ותוהה, אמר אוי לי שכך היא עבירה בידי וביד בני, נכנס משה אצלו והיה מפייסו, אמר לו אחי זה מסיני נאמר לי שעתיד הקב"ה לקדש את הבית הזה, ובאדם גדול אני מקדשו, והייתי אומר או בי או בכך הבית הזה מתקדש, ועכשיו נמצאו שני בניך גדולים ממני וממך, כיון ששמע אהרן מיד שתק, שנאמר וידום אהרן.</p>
---	--

4. Ramban Vayikra 10:3

<p>The meaning of “And Aharon was silent” - that he was crying out loud and then was quiet.</p>	<p>וטעם: וידום אהרן – שהיה בוכה בקול ואז שתק</p>
---	--

5. Chizkuni

<p>Aharon was silent - from his desire to mourn.</p>	<p>וידם אהרן – ממה שהיה רוצה להתאבל.</p>
--	--

6. Ralbag

<p>That is to say, he was quiet, and he did not cry and scream like people usually would, because due to his exalted status it was not appropriate that he engage in these actions like other people.</p>	<p>וידם אהרן – רוצה לומר ששתק, ולא צעק ובכה על זה כחוק שאר האנשים, כי ליתרון מעלתו לא היה ראוי שיתפעל בהתפעלויות האלו כשאר האנשים.</p>
---	--

7. Abarbanel

<p>[cites Ramban] But the explanation of “Aharon was silent” is that his heart was turned like an inanimate stone, and he did not raise his voice in crying and eulogizing like a father mourning children. He also did not accept consolation from Moses. For he had no soul left in him, and no speech. Therefore it says “Aharon was silent” in the sense of inanimate and silent.</p>	<p>ואמרו וידום אהרן כתב הרב רבי משה בר נחמן שהיה אהרן בוכה וצועק במר רוחו וכאשר דבר משה שתק ולא בכה עוד ואינו נכון שירים קולו ויצעק לפני האלהים ביום חתונתו וביום שמחת לבו. <u>אבל פירוש וידום אהרן</u> הוא שנהפך לבו והיה כאבן דומם ולא נשא קולו בבכי ובמספד כאבל אב על בניו. גם לא קבל תנחומים ממשה כי לא נותרה בו נשמה והדבור אין בו ולכן אמר וידום אהרן שהוא מלשון דומם ושותק. והותרה בזה השאלה הז'.</p>
---	--

8. Avot de-Rabbi Natan, Nuscha A, chapter 14

<p>When RYBZ's son died, his students came in to console him. Rabbi Eliezer entered and sat before him and said, Rabbi, may I say something before you? He said to him, say. He said to him, the Adam the First had a son who died, and he accepted consolation. How do we know that he accepted consolation? As it says, And Adam again knew his wife. So too you accept consolation. He said to him, is it not enough for me that I am troubled myself, but you remind me of the pain of Adam? Rabbi Yehoshua entered, and he said, would you like me to say a thing before you? He said to him, say. He said to him, Iyov had sons and daughters . . . Rabbi Yosi entered and sat before him. He said, Rabbi, would you like me to say a thing before you? He said to him, say. He said to him, Aharon had two adult sons, and they both died</p>	<p>כשמת בנו של רבן יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לנחמו נכנס רבי אליעזר וישב לפניו ואמר ליה רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו אדם הראשון היה לו בן ומת וקבל עליו תנחומין ומנין שקבל עליו תנחומין שנאמר וידע אדם עוד את אשתו (בראשית ד' כ"ה) אף אתה קבל תנחומין. אמר לו לא די לי שאני מצטער בעצמי אלא הזכרת לי צערו של אדם הראשון. נכנס רבי יהושע ואמר לו רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו איוב היו לו בנים ובנות . . . נכנס רבי יוסי וישב לפניו אמר לו רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו</p>
--	---

<p>on one day, and he accepted consolation over them, as it says, and Aharon was silent. Silence is nothing but consolation. So too you accept consolation. him, is it not enough for me that I am troubled myself, but you remind me of the pain of Aharon?</p> <p>Rabbi Shimon entered, and he said, would you like me to say a thing before you? He said to him, say. He said to him, King David had a son who died, . . .</p> <p>Rabbi Elazar ben Arakh entered. When he saw him, he said to his attendant, take my things and come after me to the bathhouse, because he is a great man and I cannot withstand him. He entered and sat before him, and he said, I will tell you an analogy. What is the thing like? A person to whom the king entrusted a package. Every day he would cry and scream and say "woe to me, when will I get out of this responsibility in peace?" So you, Rabbi, you had a son. He read Torah (Tanakh), mishnah, laws, and aggadot, and he departed from the world without sin. You should accept consolation when you return your package intact. He said to him, Rabbi Elazar my son, you have consoled me as people console.</p>	<p>אהרן היו לו שני בנים גדולים ומתו שניהם ביום אחד וקבל עליהם תנחומין שנאמר וידם אהרן (ויקרא י' ג') אין שתיקה אלא תנחומין ואף אתה קבל תנחומין. אמר לו לא די לי שאני מצטער בעצמי אלא שהזכרתני צערו של אהרן.</p> <p>נכנס רבי שמעון ואמר לו רבי רצונך אומר דבר אחד לפניך. אמר לו אמור. אמר לו דוד המלך היה לו בן ומת . . .</p> <p>נכנס רבי אלעזר בן ערך כיון שראהו אמר לשמשו טול כלי ולך אחרי לבית המרחץ לפי שאדם גדול הוא ואיני יכול לעמוד בו.</p> <p>נכנס וישב לפניו ואמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לאדם שהפקיד אצלו המלך פקדון. בכל יום ויום היה בוכה וצועק ואומר אוי לי אימתי אצא מן הפקדון הזה בשלום. אף אתה רבי היה לך בן קרא תורה מקרא נביאים וכתובים משנה הלכות ואגדות ונפטר מן העולם בלא חטא ויש לקבל עליך תנחומין כשהחזרת פקדונך שלם.</p> <p>אמר לו רבי אלעזר בני נחמתני כדרך שבני אדם מנחמין.</p>
---	--

9. Rashi Vayikra 10:3

<p>THIS IS WHAT THE LORD SPOKE, etc. – Where had He spoken this? In the statement (Exodus 29:43), "And there I will be met by the children of Israel and it (the Tabernacle) shall be sanctified by My glory (בכבודי)." Read not here בכבודי, "by My Glory" but בְּמִכְבְּדֵי, "through My honoured ones" (Zevachim 115b). Moses here said to Aaron: "My brother, Aaron! I knew that this House was to be sanctified by those who are beloved of the Omnipresent God and I thought it would be either through me or through thee; now I see that these (thy sons who have died) are greater than me and than thee!" (Leviticus Rabbah 12 2).</p>	<p>הוא אשר דבר וגו' – היכן דבר? ונועדתי שמה ונקדש בכבודי (שמות כ"ט:מ"ג), אל תקרי: בכבודי, אלא: בכבודיי. אמר לו משה לאהרן: אהרן אחי, יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום, והייתי סבור או בי או בך, עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך.</p>
--	--

<p>וידם אהרן AND AARON WAS SILENT – He received a reward for his silence. And what was the reward he received? That the subsequent Divine address was made to him alone and not to Moses also – for to him alone was spoken the section (vv. 9–11) dealing with those who are intoxicated by wine (see v. 8) (Zevachim 115b; Leviticus Rabbah 12 2).</p>	<p>וידם אהרן – וקיבל שכר על שתיקתו, ומה שכר קיבל? שנתייחד עמו הדיבר, שנאמר לו לבד פרשת שתויי יין (ויקרא י"ח-י"א).</p>
--	---

10. Tzror ha-Mor

<p>Thus it told us the high level of aharon and his sons. That even though it is known that prophecy does not vest on one who is sad, even so the Word was designated for him. Because his will was in agreement with the will of his creator, and he justified the judgment on himself with joy. Therefore the shechinah did not leave him at the time of his pain and mourning. And therefore prophecy came to him to cheer him up and to comfort him. And it told him, do not drink wine, the opposite of the custom of those in mourning for whom it is a mitzvah to give them wine. . . .</p>	<p>ובכאן הודיע מעלת אהרן ובניו. שאע"פ שידוע שאין נבואה שורה מתוך עצבות. עם כל זה נתייחד אליו הדיבור. לפי שרצונו היה מוסכם עם רצון בוראו. והצדיק עליו הדין בשמחה. ולכן לא נסתלקה שכינה ממנו בעת צערו ואבלו. ולכן באה אליו הנבואה לשמחו ולנחמו בנבואה. ואמר לו יין ושכר אל תשת. הפך מנהג המתאבלים ומרי נפש שמצוה לתת להם יין. כאומרו תנו שכר לאובד ויין למרי נפש ישתה וישכח רישו. ולאהרן נאמר יין ושכר אל תשת.</p>
--	--

10. Moed Kattan 28b

<p>The Gemara returns to examining the <i>halakhot</i> of consolation. Rabbi Yoḥanan said: The consolers are not permitted to speak words of consolation until the mourner opens and speaks first. As it is stated: “And they sat down with him upon the ground for seven days and seven nights, and none spoke a word to him; for they saw that his suffering was very great. After this Job opened his mouth” (Job 2:13–3:1). And afterward: “And Eliphaz the Temanite answered and said” (Job 4:1).</p>	<p>אמר רבי יוחנן: אין מנחמין רשאים לומר דבר עד שיפתח אָבֵל, שְׁנֵאָמַר: “אַחֲרַי כֵּן פָּתַח אִיּוֹב אֶת פִּיהוּ”, וְהִזְדַּר: “וַיַּעַן אֱלִיפַז הַתֵּמַנִּי”.</p>
---	---

11. Brachot 6b

<p>Rav Pappa said: The primary reward for attending a house of mourning [bei tammaya] is for the silence.</p>	<p>אמר רב פפא: אגרא דכי טמא – שתיקותא.</p>
--	--